

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB30

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb30-txt-shoot-idec63a47e-a7de-4ad3-bfb7-ebbac80eac38.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Fremdeles er det karakteristisk for Præsten: det Daanende, Besvimende, det Coquette, som vil ikke, og dog saa uendelig gjerne vil. Især gjælder dette i Forhold til de fornemme Prælater. For ikke længe siden læste jeg om En der var blevet Erkebiskop etsteds i Tydskland. I hans Tiltrædelses Tale heed det naturligviis: at han havde bedet til Gud, at denne Kalk (det at blive Erkebiskop) maatte tages fra ham, ak, men forgjeves. See, det er ganske som med en Qvinde, der kan være forhippet nok paa at komme i Brudeseng og dog besvimer og ikke vil, hvad dog vilde blive misforstaaet, hvis saa Brudgommen tog det for Alvor. Kun maa man hvad Qvinden angaaer erindre, at hun er her uskyldig, det ligger i hendes Væsens Natur-Bestemmelse, og derfor er det Slyngelagtigt^b at være ironisk mod hende. Med Prælaten anderledes. Men Grunden hvorfor Analogien til det Qvindelige findes hos Prælaten er den, at der her er en Analogie til den Synthese som er i Kjønns-Forholdet: Synd – og dog Lyst. Prælaten føler nemlig meget godt, at fra een Side seet er dette med saadan høi verdslig Geistlighed, christeligt, Synd – men Lyst har han. Dette udtrykkes saa ved, at han officielt besvimer. Ved at besvime tilfredsstiller han paa en Maade den christelige Indignation ved dette høie Verdslige, ligesom Sædeligheds-Følelsen i Qvinden, Blufærdigheden tilfredsstilles ved hendes Modstand. Men som sagt, med Qvinden er dog Sagen altid noget Andet, end med dette Prælaternes Coquetterie.

b Anm Dette Slyngelagtige er i mine Tanker saa oprørende og afskyeligt, at der burde sættes Straf derpaa, om det kunde hjælpe. Qvinden er nu engang, fra Naturens Haand, mere bundet i Kjønns-Forholdet end Manden (derfor hedder hun ogsaa κατεξοχην: Kjønnet, Qvinden er Kjønnet). Men fordi nu Manden i denne Henseende er friere, saa er det saa afskyeligt (uendelig meget værre end det væmmelige at slaae hende eller bruge fysisk Magt) at bruge Ironie i Retning af hendes Bundethed i Kjønns-Forholdet. Dette er imidlertid den Slyngelagtighed, der i de høiere Classer svarer til hvad der vel nærmest kun forekommer i de lavere: at bruge fysisk Magt, at prygle hende; men som altid, noget langt Værre, hvad jo altid Synderne blive, jo høiere vi komme op i Samfundet. De finere Classer benytte sig gjerne af, at de ikke have de lavere Classers Raahed, o, deres finere Synder ere kun desto mere ondartede.